

HOERA, wij zijn in blijde verwachting

Komedie in twee bedrijven

Auteur: Daniël Quintens

Uitgeverij: www.cts-producties.be

Korte inhoud

Gustaaf is advocaat en Suzie zijn echtgenote is directiesecretaresse in een grote Firma.

Het is een welstellend gezin. In eerste instantie maken ze altijd ruzie, maar naargelang het stuk vordert komt er beterschap in.

Marie – de meid – is opeens in blijde verwachting. Suzie wil niet onderdoen en meld dat ze ook in blijde verwachting is. Gustaaf wordt met verstomming geslagen.

Iedereen denkt natuurlijk dat de twee dames een kindje verwachten, maar niets is minder waar.

Want Gustaaf moet ook toegeven dat hij in blijde verwachting is.

Van wat zijn ze alle drie in blijde verwachting.

Marie is de enige die een kindje verwacht, maar het moet al de andere dag gebeuren, want Marie is een **B.O.M.** (**B**ewust **O**ngehuwde **M**oeder)

De blijde verwachting van Suzie is eigenlijk haar moeder.

Suzie heeft van de dokter te horen gekregen dat haar moeder, die in een bejaardenhuis vertoeft, bij haar mag komen inwonen

De blijde verwachting van Gustaaf is eigenlijk zijn vader.

Hij heeft op zijn beurt van de dokter te horen gekregen dat zijn vader, die in hetzelfde bejaardenhuis vertoeft als Oma ook bij hem mag komen inwonen.

Opa Jef, de vader van Gustaaf en Oma Julia, de moeder van Suzie kunnen elkaar niet uitstaan, wat natuurlijk niet bevorderlijk is om alle twee in het zelfde huis te komen wonen.

Maar de tijden veranderen.

Het komt tot een gesprek tussen Oma Julia en Opa Jef en daaruit bloeit er iets moois, die zeer aangrijpend en emotioneel is.

Ben, de zoon van Gustaaf en Suzie is daar zeer gelukkig mee, maar moet zwijgen tot op het laatste ogenblik, want opa meld dat hij een blijde verrassing heeft.

Een dialoog waar de acteurs, die Oma en Opa spelen het beste van zichzelf kunnen geven.

Decor: Een huiskamer.
Drie deuren – ingang – de keuken – de slaapkamers

Bezetting: 3 Dames – 5 Heren

Suzie: Dame omstreeks de dertig jaar

Gustaaf: Heer omstreeks de dertig jaar

Ben: De zoon van Suzie en Gustaaf (ongeveer 20 jaar)

Oma Julia: De moeder van Suzie

Opa Jef: De vader van Gustaaf

Marie: De meid – ongeveer 23 jaar.

Postbode:

Louis: Cafébaas

HOERA, wij zijn in blijde verwachting

Komedie in twee bedrijven

Auteur: Daniël Quintens

Uitgeverij:

Eerste bedrijf

(Suzie komt uit de slaapkamer en roept...)

Suzie

Marie?

Verdomme, waar is zij nu?

Marie?

(Marie komt uit de keuken)

Marie

Ja mevrouw.

Met wat kan ik u helpen?

Suzie

Waarom moet ik altijd tweemaal roepen.

Of hoor je niet goed misschien?

Allé, waar is mijn handtas?

Marie

Dat weet ik niet mevrouw.

Suzie

Hoe je weet dat niet?

Marie

Neen, mevrouw.

U had hem gisteravond toch mee naar het café.

Suzie

Jij moest hem gisteren toch wegleggen?

Of was ik weer te.....

Marie

(binnensmonds)te dronken.

Suzie

Ja, het is al goed.

Doe maar verder met je werk.

Marie

Ja, mevrouw

(Marie vertrekt terug naar de keuken)

Suzie

Zwijgt toch van dat personeel.

Je kunt er tegenwoordig niet meer op vertrouwen.

(Gustaaf komt binnen)

Gustaaf

Ah, je bent nog thuis?

Suzie

Natuurlijk.

Dat zie je toch?

Gustaaf

Wanneer vertrek je naar kantoor.

Suzie

Als ik mijn handtas gevonden heb.

Gustaaf

Ben je hem weer kwijt?

(Er wordt aan de deur gebeld)

Gustaaf

Doe jij maar open ik ga de krant lezen.

(Gustaaf zet zich in de zetel en Suzie doet de deur open)

Suzie

Ah, wie we hier hebben.. onze Cafébaas Louis.

Kom binnen en zet je.

(Louis komt binnen en zet zich naast Gustaaf)

Louis

Dag Gustaaf.

Gustaaf

Dag Louis.

Louis

Goed gaat het?

Gustaaf

Goed.

Louis

Niet te veel hoofdpijn?

Gustaaf

Neen

Louis

Ben je nog altijd boos van gisterenavond?

Gustaaf

Boos...boos?

Waarom zou ik boos moeten zijn?

Louis

Allé, ik dacht... de Gustaaf is zo kort af, hij zal nog boos zijn van gisterenavond.

Gustaaf

Ben ik kort af?

Dat denk je maar.

Suzie

Ja, dat is waar Gustaaf.

Ik vind ook dat je wat kortaf bent.

Gustaaf

Oh, het kan me niet schelen.

Waarom kom je eigenlijk?

Heb ik gisteravond iets achtergelaten misschien

Louis

Vannacht bedoel je.

Neen, jij hebt niets achtergelaten maar Suzie wel.

Suzie

Ik?

Iets achtergelaten?

Louis

Ja, hier de handtas van Suzie.

Suzie

Mijn handtas?

Waar heb je die gevonden?

Louis

Die lag deze morgen nog in het Café.

Waar zou hij anders liggen.

Suzie

Ja, dat kan wel zijn.
Ik zal hem vergeten hebben zekerst.

Louis

Of, hem vergeten mee te nemen

Gustaaf

Je was weer veel te dronken, dat zal het zijn.

Suzie

En jij moet zwijgen, want ik heb je de hele avond niet gezien.

Louis

Als het hier zo zit, dan ben ik weg.
Allé tot zien en bedankt voor het drankje.

(De Louis vertrekt en Suzie gaat mee tot aan de deur)

Suzie

Zo, ik ben blij dat ik mijn handtas terug heb.
Maar... Waarom zei Louis, bedankt voor je drankje?

Gustaaf

Omdat jij zo vriendelijk was om Louis een drankje aan te bieden.

Suzie

Maar ik heb hem helemaal geen drankje aangeboden.

Gustaaf

Daarom juist.

Suzie

Dat begrijp ik niet.

Gustaaf

Dacht ik al.
Ik ga me omkleden want ik moet nog naar het kantoor.

(Gustaaf gaat naar de kamer)

Suzie

Ik ben toch blij dat ik mijn handtas terug heb.
Zo een dure, hij heeft mij nog veel geld gekost.

(zij roept)

Marie...

Marie...

(Marie komt uit de keuken)

Marie

Ja, mevrouw, wat is er?

Suzie

Kijk wat ik terug heb?

Marie

Ja, wat is dat?

Suzie

Wel mijn handtas.

Zie je dat niet?

Marie

Uw handtas?

Suzie

Wie zijn handtas zou het zijn.

Toch zeker de uwe niet.

Marie

Mag ik hem even zien?

Suzie

Allé, neem hem even vast en vergewis u ervan dat het mijn handtas is.

(Marie bekijkt de handtas heel nauwkeurig)

Marie

Dat is toch.....

Suzie

Zie je wel.

Dat is mijn handtas.

Marie

Ben je daar zeker van, mevrouw?

Suzie

Heel zeker, want ik heb hem gisteravond uit mijn kast gehaald.

Marie

Als het zo zit, dan zal het wel waar zijn.

Maar die handtas heb ik nog nooit gezien.

Suzie

Het is waar ook, je kunt die handtas nog niet gezien hebben.

Ik heb hem gisteren nog maar pas gekocht.

Marie

Kan ik nog iets doen, mevrouw?

Suzie

Neen, doe maar verder ik de keuken.

(Marie gaat naar de keuken en Suzie gaat voor de spiegel staan – zij friemelt wat in haar, haar – ze maakt zich op)

Suzie

Oei, wat zie ik eruit deze morgen.

Ik denk dat ik gisteravond te diep in het glas gekeken heb.

(Gustaaf komt uit de slaapkamer)

Gustaaf

Ik denk... ik denk..

Ik denk dat heel zeker, dat je gisteravond te diep in het glas gekeken heb.

En maar drinken...en maar drinken

Je dacht dat ze vandaag geen meer zouden hebben.

Suzie

Hoe zou jij dat kunnen weten, je was er heel de avond niet.

En ook, ik heb een glas gedronken om mijn miserie te vergeten.

Gustaaf

Miserie...miserie?

Met wie heb jij miserie.

Toch niet met mij of met Ben.

Suzie

Neen, alleen een beetje op het werk.

Gustaaf

Kom we gaan nu geen ruzie maken, denk aan onze zoon.

Suzie

Waar is hij eigenlijk.

Gustaaf

Dat weet ik niet, maar ik denk dat hij hier elk ogenblik kan binnenkomen.

Suzie

Ja, daar kan ik niet op wachten.

Gustaaf

Waar ga je wel naar toe?

Suzie

Ik moet naar kantoor.

De directeur heeft een speciale meting en ik moet daar bij zijn.

Gustaaf

Naar kantoor?
En welke meting?

Suzie

Wel, ik zei het toch daarnet.
Een heel speciale meting.
Waarmee bemoeit je eigenlijk mee?
Ik vraag toch ook niet waar je gisteravond gezeten heb.
Of heb je misschien GELEGEN.

Gustaaf

Ja, kom zeg.
We gaan nu geen ruzie maken.
Wat moeten de mensen daarvan denken.

Suzie

Dat ze denken wat ze willen, ik trek het mij niet meer aan.

Gustaaf

Dat is gemakkelijk gezegd.

Suzie

En gemakkelijk gedaan ook.

Gustaaf

Is Marie hier nog?

Suzie

Ja, ze is bezig in de keuken.

Gustaaf

Allé vertrek dan maar rap naar kantoor.

Suzie

Nu ineens moet het rap gaan

Gustaaf

Natuurlijk, dan ben je rap terug.

Suzie

Ik denk dat ik vanavond heel laat naar huis kom.

Gustaaf

Hoe laat?

Suzie

Dat weet ik niet, maar het zullen harde besprekingen zijn en het kan laat worden.

Allé ik ben er mee weg.

Gustaaf

Tot vanavond... misschien

Suzie

Ja, tot vanavond..... misschien.

(Suzie vertrekt en Gustaaf vergewist zich ervan of dat ze werkelijk weg is – hij doet de deur toe, maar niet op slot)

Gustaaf

Marie...

Marie..

(Marie komt uit de keuken)

Marie

Is zij weg?

Gustaaf

Ja, eindelijk.

Marie

Eindelijk wat?

Gustaaf

Wel... ze is weg naar haar kantoor.

Marie

Is ze werkelijk weg?

Gustaaf

Natuurlijk...

Zie je soms hier iemand rondlopen misschien?

Marie

Neen

Gustaaf

Waarom moet je dat zo zeker weten?

Marie

Zo maar.

En is Ben ook nog niet thuis?

Gustaaf

Ben is ook nog niet thuis.

Hij is op bezoek bij zijn grootouders.

Marie

Of naar zijn lief.

Gustaaf

Dat kan ook.

Ik denk eerder dat hij naar zijn grootouders is in het bejaardenhuis.

Allé waarom moet jij dat allemaal weten?

Marie

Wel, meneer Gust, zou je even willen in mijn ogen kijken?

(Marie staat dicht bij Gustaaf en hij kijkt diep in de ogen van Marie, maar op dat moment komt de postbode binnen – Marie trekt haar kleren nog wat in zijn plooi en Gustaaf zegt....)

Gustaaf

Maar Marie, ik heb nog niets gezien.

Dag postbode kom binnen, ik was juist bezig met in de ogen van Marie te kijken.

Postbode

Dat had ik gemerkt.

Gustaaf

Neen, ik bedoel, Marie had een stofje in haar ogen en ik wilde zien waar het juist zat.

Marie

Maar nu is het stofje weg...

Postbode

Ik dacht, hij is weer zijn vrouw aan het bedriegen.

Gustaaf

Zou ik dat doen?

Postbode

Neen, natuurlijk niet.

Als je de kans niet zou krijgen.

Gustaaf

Ja, het is genoeg.

Heb je iets mee voor ons.

Postbode

Ja, ik heb een brief mee, maar die is niet voor jou.

Gustaaf

Waarom kom je dan binnen als die brief niet voor mij is?

Postbode

Omdat die brief voor Marie is.

Marie

Voor mij?

Postbode

Natuurlijk voor jou.

Hier een brief uituit.... ik kan het niet lezen.

Marie

Laat mij eens kijken.

Postbode

Natuurlijk, want het is een brief voor u.

(De postbode overhandigd de brief aan Marie die hem opendoet en de brief stil leest – Gustaaf en de Postbode kijken even over de schouder van Marie))

Marie

Ah neen, niet gluren hé.

Gustaaf

Zeg, Postbode, ik denk dat dit een rare brief is.

Postbode

Ik ook.

(Marie springt op van vreugde)

Marie

HOERA, EINDELIJK.

Gustaaf

Wat eigenlijk?

Marie

IK BEN.... IK BEN..... IN BLIJDE VERWACHTING.

(Gustaaf staat verbaasd te kijken)

Gustaaf

In blijde verwachting?

Van wat?

Postbode

Ja Gustaaf, dat zou ik van u niet verwacht hebben.

Gustaaf

Zwijg maar met je vuile gedachten.

Postbode

Als ik jou zo bezig zag met Marie, zou ik het misschien nog bij het rechte eind hebben.

Allé tot ziens, ik ben weg.

(De postbode vertrekt)

Gustaaf

Is dat echt Marie?

Ben jij in blijde verwachting?

Marie

Wel ja,... in blijde verwachting.

Is dat zo erg

Gustaaf

Het is toch niet van....

Marie

Maar neen.

Jij moet nu geen verkeerde gedachten hebben.

Het is niet omdat jij in mijn ogen heb gekeken dat ik nu in blijde verwachting ben.

Gustaaf

Gelukkig maar.

Want ik weet niet wat we allemaal zouden meemaken.

Marie

Komt doe maar je mooie kleren aan en vertrek maar.

Gustaaf

Naar waar?

Marie

Naar je kantoor natuurlijk, waar anders.

Gustaaf

En onze Suzie dan?

Marie

Wat is er met Suzie?

Gustaaf

Zal je haar zeggen dat je in blijde verwachting bent?

Marie

Neen, nog niet direct.

Daar heb ik nog tijd voor.

(Ben komt binnen)

Ben

Dag Marie.

Gustaaf

En ik?

Ben

Dag pa.

Gustaaf

Ah, ik dacht dat je tegen mij niet meer wilde spreken.

Ben

Waarom niet, denk je?

Gustaaf

Oh, zo maar.

Allé ik ben er mee weg.

Tot straks.

(Gustaaf vertrekt)

Ben

Allé, Marie we zijn alleen.

Marie

Eindelijk.

Ben

En, heb je al nieuws gekregen?

Marie

Ja, natuurlijk.

Oh Ben ik ben zo gelukkig.

Ben

Ben je er zeker van?

Marie

Waarom vraag je dat?

Ben

Je staat zo beteuterd te kijken.

Ben je zeker dat het goede nieuws is?

Marie

Natuurlijk.

Kijk, lees die brief maar eens.

Ben

Neen, dat doe ik niet.

Marie

En waarom niet?

Ben

Ik lees nooit brieven van andere mensen.

Allé vertel het mij.

Je weet dat ik kan zwijgen als een graf.

Marie

Dat is het hem juist.

Als mannen zeggen dat ze kunnen zwijgen als een graf, dan is het meestal het omgekeerde.

Ben

Maar ik ben niet zoals alle mannen.

Marie

Dat geloof ik niet, maar allé je hebt het voordeel van de twijfel.

Ben

Zeg nu maar wat er scheelt.

Marie

Maar ga je het tegen niemand zeggen?

Ben

Natuurlijk niet.

Ik zeg het toch, ik kan zwijgen als een graf.

Marie

Wel als het zo zit... maar tegen niemand zeggen hé.

Ik mag mijn kindje morgen halen.

Dat wil zeggen dat ik vanaf nu in blijde verwachting ben.

(ben laat zich in de zetel vallen)

Ben

IN BLIJDE VERWACHTING?

Marie

Ben je ook blij.

Ben

Euh..euh..

Marie

Wat EUH?

Ben

Euh... en voor wanneer zeg je?

Marie

Voor morgen.
Morgen mag ik het halen.

Ben

Oh, dat is rap.

Marie

Rap....rap...
Ik ben er toch al twee jaar mee bezig.

Ben

Weet mijn vader en moeder het al.

Marie

Alleen je vader weet het, maar je moeder nog niet.
Voor haar moet het een verrassing zijn.
Dus, je mag het haar niet zeggen.

Ben

Ik zou dat niet durven.

Marie

Het is je geraden.

(Suzie komt binnen)

Suzie

Ach, jullie zijn hier?
En, Marie heb je geen werk meer?

Ben

Dag Ma,

Suzie

Dag Ben.
Komaan Marie aan het werk.

Ben

Ma....
Marie en ik zijn hier juist een beetje aan het praten.
Mag dat ook al niet meer?

Suzie

Ja, het is al goed.
Is Gustaaf thuis?

Ben

Ik heb hem daarjuist zien vertrekken naar zijn kantoor.
Waarom?

Suzie

Ik heb een mededeling voor hem.

Marie

Een mededeling, mevrouw

Suzie

Ja een mededeling en nog geen aardige
Hij zal er nog van opkijken als hij het hoort.

Ben

Is het zo ernstig?

Suzie

Dat zal je nog wel horen.
Kom Marie, doe maar verder met je werk

Marie

Toch geen mededeling over mij?

Suzie

Neen, het is niet over jou.
Wat zou ik over jou moeten zeggen.

Marie

Euh....niets.

Suzie

Wel dan?
Allé, terug aan het werk.

(Marie gaat naar de keuken)

Suzie

Zij doet zo raar.
Zou er iets gebeurd zijn?

Ben

Er is niets gebeurd, maar ik ben zo nieuwsgierig.
Komaan, ma, zeg het.

Suzie

Niets van.
Je moet wachten tot je vader thuis komt.

Ben

En wanneer komt hij thuis?

Suzie

Dat weet ik niet.

Dat weet ik eigenlijk nooit.

Soms komt hij drie of vier maal op een dag naar huis, behalve als hij moet thuis zijn.

Ben

Met advocaten weten we eigenlijk nooit wanneer ze thuiskomen.

Suzie

Allé, waar ben je vandaag zo allemaal geweest.

Toch niet naar dat meisje?

Ben

Neen, ik ben naar opa en oma geweest

Best dat ze allebei in hetzelfde rusthuis zitten.

De verplaatsing is dan niet zo ver.

Suzie

Daar heeft je vader voor gezorgd.

Het is het enige dat hij voor mijn moeder goed gedaan heeft.

Ben

Maar voor opa Jef toch ook.

Suzie

Ja, dat ook.

Maar moesten die twee nu eens overeenkomen, dan zou het nog gezelliger zijn.

Ben

Waarom ben jij de laatste tijd zo kort tegen onze pa?

Suzie

Wil je het echt weten?

Ben

Natuurlijk wil ik het weten.

Suzie

Wel ik zal het eens vertellen.

Ik zou zo graag hebben dat mijn moeder bij ons zou komen wonen.

Ben

Waarom.

Zij heeft het toch goed in dat bejaardenhuis.

Suzie

Maar Ben toch.

Zij is daar toch nog niet oud genoeg voor.

Ben

Ja, maar opa Jef is van dezelfde leeftijd.

Suzie

Ik zou graag mijn moeder in huis halen.

Ben

En Opa Jef dan?

Dat zou toch niet eerlijk zijn tegenover hem.

Suzie

Ja, meer kan ik niet doen.

Ben

Maar ons huis is toch groot genoeg.

Het is precies een kasteel.

Suzie

We gaan er niet meer over spreken, ik moet dringend terug naar kantoor.

Ben

Allé, als het begint te spannen dan lopen ze weg.

Suzie

We zullen het later er nog eens over hebben.

Ben

Oké.

(Ben zet zich in de zetel en neemt de krant - Suzie verlaat het toneel – Marie komt terug uit de keuken)

Marie

Zeg Ben, ik denk dat ik gedaan heb met mijn werk.

Ik ga naar huis.

Ben

Voor mij is het goed, tot morgen.

Marie

Tot morgen

(Gustaaf komt binnen)

Gustaaf

Wel Marie.

Naar waar gaat u?

Marie

Mijn werk is gedaan, meneer.

Ik ga naar huis

Gustaaf

Oké, tot morgen.

Marie

Tot morgen Ben

Tot morgen meneer Gustaaf.

(Marie verlaat het toneel)

Gustaaf

En Ben, veel nieuws te lezen?

Ben

Zoals elke dag...ongevallen met vrachtwagens, verkrachtingen, diefstallen, overvallen en...

Gustaaf

Als het dat maar is.

En in de sport?

Ben

Corruptieschandalen, dopingaffaires, kwetsuren en veel zieke atleten.

Gustaaf

Dat zijn we tegenwoordig wel gewoon.

En schrijven ze iets over de politiek?

Ben

Zeg, pa..

Heb jij de krant nog niet gelezen misschien?

Gustaaf

Voor ik naar het kantoor ging heb ik ze eventjes doorgenomen.

Ben

Heb jij ma al gezien?

Gustaaf

Wanneer zou ik ze moeten gezien hebben?

Ben

Daar straks.

(Suzie komt binnen)

Gustaaf

Daar ben je?

Suzie

En vriendelijk dat we weer zijn.

Ben

Had jij geen nieuws voor onze pa?

Suzie

Ja, het is nog waar ook.

Gustaaf ik heb nieuws voor jou.

Gustaaf

Ja welk nieuws

Suzie

Ik ben in blijde verwachting van....

(Gustaaf valt van verbazing in de zetel)

Gustaaf

WAT?

JIJ OOK AL,

IN BLIJDE VERWACHTING;

Het is toch geen waar zeker.

Suzie

Wat?

Het is toch geen waar zeker?

Is er hier nog iemand in blijde verwachting?

Gustaaf

Ja, onze...

Ben

Neen, pa, niemand meer.

Gustaaf

Ja toch, ze heeft het zelf gezegd.

Suzie

Wie, heeft wat gezegd?

Ben

Maar niemand

Gustaaf

Jawel.

Marie heeft gezegd dat ze in blijde verwachting is.

Suzie

Het is toch geen waar zeker.

Onze Marie?
Hoe kan dat, ze gaat nooit met de jongens om.
Ben, wist jij daarvan?

Ben
Euh.....euh.... ja, maar ik mocht niets zeggen.

Suzie
Het is daarom dat ze zo raar deed.
En hoe lang weet je dat al?

Ben
Nog maar pas.

Suzie
En jij Gustaaf.

Gustaaf
Ook nog maar pas.

Suzie
Jullie zijn goed.

Gustaaf en Ben
Ja, dat weten we

Suzie
Zo bedoelde ik het niet.
Jullie weten dat Marie in blijde verwachting is en jullie zeggen niets.

Gustaaf
Je moet de zaken nu niet omdraaien.
Hoe lang weet jij al dat je in blijde verwachting bent?

Suzie
Ook nog maar pas.

Gustaaf
En van wie weet jij dat?

Suzie
Van de dokter natuurlijk.
Ik was daarnet op kantoor en hij heeft me opgebeld om het nieuws te melden.

Gustaaf
En voor wanneer is het?

Suzie
Voor morgen.

(Gustaaf en Ben kijken verbaasd).

Gustaaf en Ben

Voor morgen?

Gustaaf

Dat is heel rap.

Suzie

Ik denk dat jullie het verkeerd begrijpen.

Ik ben in blijde verwachting op de komst van onze oma.

Ben

Oma Julia...

Gustaaf

Het is niet waar zeker.

En voor hoelang blijft ze

Suzie

Voor de rest van haar leven.

Gustaaf

WAT?

Voor de rest van haar leven?

Ik geloof dat ik zot word.

Suzie

Iets dat je bent kunt je niet meer worden.

Gustaaf

Ik denk dat dit geen goed idee is.

Suzie

Waarom niet?

Gustaaf

Ik heb ook een blijde gebeurtenis te melden.

Suzie

Wat zou je.

Je hebt van heel je leven nog geen blijde gebeurtenis gekend en nu opeens als ik zeg dat mijn moeder bij ons komt wonen heb je ook opeens een blijde gebeurtenis.

Gustaaf

Natuurlijk, waarom zou ik dat niet hebben?

Suzie

Allé, wat is die zogezegde blijde gebeurtenis.

Gustaaf

Wel...

Mijn vader komt bij ons inwonen.

Ben

Joepie.. oma en opa.

Suzie

Het is geen waar zeker.

Dat gaat hier wat worden.

Gustaaf

Als jou moeder hier mag komen inwonen, dan mijn vader ook.

Ben

Misschien krijgen we nog een huwelijk.

Suzie

Zwijg nu maar Ben.

Gustaaf

Dat zou tof zijn.

Suzie

Maar wij hebben geen kamers genoeg?

Gustaaf

Allé, zeg eens hoeveel kamers hebben we?

Suzie

Ooo, een stuk of zes.

Gustaaf

Neen, wij hebben acht slaapkamers en er zijn er vier van met een douche en een toilet.

Wel?

Is dat niet genoeg misschien?

Suzie

Ja, als het zo zit...dan zit er niets anders op dan ze te laten komen.

En wanneer komt je vader?

Gustaaf

Ook morgen

Suzie

Ook morgen?

Dat is nog rapper dan rap.

Gustaaf

Jou moeder laat er ook geen gras over groeien.

Suzie

Wat bedoel je daar nu mee?

Gustaaf

Zij komt toch ook morgen.

Suzie

Ach zo..

Ben

Dat gaat hier nog wat worden.

Ze komen in het bejaardenhuis al niet goed overeen.

Wat zullen ze dan hier overeenkomen.

Suzie

Dat is opa Jef zijn schuld.

Gustaaf

Neen, dat is oma Julia haar schuld.

Moest ze meer zwijgen over haar gouden ringen en kettingen en wat weet ik veel...

Dan zou opa Jef beter gezind zijn.

Suzie

En moest Opa Jef meer zwijgen over de oorlog dan zou Oma Julia ook beter gezind zijn.

Ben

Gaan we nu stoppen met kibbelen?

We zouden beter ons organiseren, want twee personen meer, dat zal hier te klein worden.

Gustaaf

Onze tafel is lang genoeg en we hebben ook stoelen genoeg.

Suzie

We gaan Opa en Oma naast elkaar zetten en wij op onze gewone plaats.

Gustaaf

Moeten we voor elk een zetel hebben?

Ben

Neen, natuurlijk niet.

Ze kunnen naast elkaar in de zetel zitten.

Suzie

Dat gaat vonken geven.

Oma over haar gouden ringen en kettingen en Opa over de oorlog.

Gustaaf

En onze Marie dan?

Ben

Wat is er met onze Marie

Gustaaf

Gaat zij dat allemaal aankunnen?

Ze zal moeten wassen en strijken voor twee personen meer.

Suzie

En ook eten klaar maken voor twee personen meer.

Ben

Er zit niets anders op dan een tweede meid aanwerven.

Gustaaf

WAT?

Een tweede meid.

Suzie

Natuurlijk Gustaaf.. een tweede meid.

Ik denk zelfs een derde meid.

Ben

Waarom een derde meid.

Suzie

Marie is toch in blijde verwachting?

Gustaaf

Zo een vaart zal het nog niet lopen.

Wacht ik ga haar eens opbellen.

(Gustaaf belt naar Marie)

Suzie

Ja, doet dat.

Gustaaf

Hallo met Marie,

Het is hier Gustaaf

Zeg, meisje zou je eens tot hier willen komen?

Waarom?

Wij zouden iets moeten vragen.

Oké tot direct.

Ben

Wat heeft ze gezegd?

Gustaaf

Dat ze direct zal komen.

Suzie

Ik hoop dat ze niet te lang wegblijft.

Gustaaf

Natuurlijk niet.

Het is maar drie huizen vanhier.

(Er wordt op de deur geklopt)

Suzie

Ben doe eens open.

(Ben doet de deur open)

Ben

Ah, je bent daar al.

Dat is rap.

Marie

Het is ook maar vier huizen ver.

Gustaaf

Drie huizen.

Marie

Neen, vier huizen.

Gustaaf

Allé, Marie, ik kan toch tellen.

Ben

Pa... vier huizen met de onze bijgerekend.

Suzie

Ja zeg, dat is nu niet belangrijk, drie of vier huizen.

Het volgende is veel belangrijker.

Marie

Waarom moest ik zo snel komen?

Suzie

Luistert Marie, ik heb gehoord dat je in blijde verwachting bent.

Is dat waar?

Marie

BEN, ik dacht dat je kon zwijgen als een graf.

Ben

Ik heb het niet verteld, het was Pa.

Gustaaf

Dat doet er niet toe wie het verteld heeft.

Het voornaamste is dat we graag zouden weten voor wanneer het is.

Marie

Voor morgen.

Suzie

WAT, voor morgen.

Gustaaf

Hoe kan dat nu?

Marie

Daarom zou ik graag een dagje verlof nemen.

Suzie

Verlof nemen?

Een dagje?

Heb je daar wel genoeg mee?

Marie

Ja, daar heb ik genoeg mee.

Ik moet om negen uur in de kliniek zijn.

Gustaaf

Kliniek?

Worden tegenwoordig de kinderen in een kliniek zo rap gekocht?

Marie

Over het algemeen niet, maar soms wel.

En zeker nu.

Gustaaf

Nu versta ik er geen sikkepit meer van.

Marie

Dat zullen jullie morgen wel zien.

Suzie

En kom je dan nog werken.

Marie

Als ik mag.

Suzie

Natuurlijk mag je nog.

Ik denk zelfs dat we een tweede meid zullen moeten aanwerven.

Marie

Waarom?

Suzie

Dat zien we morgen wel.

Ga nu maar weer naar huis en maakt dat je morgen goed uitgerust bent.

Marie

Allé tot morgen dan.

(Marie vertrekt)

Ben

En hebben jullie er al aan gedacht wie oma en opa zal verzorgen als ze verzorging nodig hebben?

Gustaaf

Eigenlijk nog niet.

Suzie, heb jij daar al aangedacht?

Suzie

Ik eigenlijk ook niet.

Ben

Wel dan zullen we een verpleegster moeten aanwerven.

Gustaaf

Nog een personeelslid.

Dat kan mijn portemonnee niet dragen.

Suzie

We moeten geen verpleegster aanwerven.

We vragen iemand van de thuisverzorging.

Dat wordt toch betaald door de ziekenkas.

Gustaaf

Dat is de goedkoopste oplossing.

Maar dat zien we morgen wel.

Ben

Ik verlang al voor morgen.

Suzie

Ik ook.

Gustaaf

Ik niet.

Suzie – Ben

En waarom niet?

Gustaaf

Als je het mij vraagt, dan.....

Suzie – Ben

Wij vragen u niets.

Gustaaf

Zo, dan ben ik uitgepraat.

Suzie

Allé, zeg het toch maar.

Waarom zie jij dat niet rooskleurig.

Gustaaf

Onze Pa en uw ma.

Ze gaan zeker ruzie maken.

Suzie

Maar neen.

Het zijn toch volwassen mensen.

Gustaaf

Ja, maar oude volwassen mensen.

Ben

Je zou nog versteld staan hoe twee oude mensen met elkaar kunnen converseren.

Suzie

Dat geloof ik ook.

Ben

Maar wat mij nog het meeste opvalt is dat jullie over die hele zaak het eens zijn.

Anders maken jullie ruzie over de kleinste details.

Gustaaf

Dat is waar.

Allé, we gaan eraan beginnen.

Suzie

Aan wat?

Gustaaf

Aan ruzie maken.

Suzie

Zou dat willen?

Gustaaf

Neen, het was maar een grapje.

Vanaf nu maken we geen ruzie meer.

Ben

Jullie moeten het goede voorbeeld tonen aan die twee oude mensen.

Suzie

Neen, Ben.

Het goede voorbeeld moet je tonen aan kinderen en niet aan oude mensen.

Ben

Het is dat wat ik wilde zeggen.

Oude mensen worden toch weer kind.

Vandaar.

Gustaaf

Van al dat praten heb ik grote honger gekregen.

Ben

Ik eigenlijk ook, en jij ma

Suzie

Normaal moet ik op mijn lijn letten, maar een stukje vlees kan er toch nog wel in.

Gustaaf

Eten we thuis of wat doen we...

Ben

Ik wil naar een frietkraam.

Suzie

Jij altijd met je frietkraam.

Ben

Ik eet graag een bakje frieten met een frikadel en veel mayonaise en een cola.

Gustaaf

Natuurlijk

Hoe vettiger, hoe prettiger.

Suzie

Laat ons eens op restaurant gaan eten.

Misschien is het de laatste keer.

Gustaaf

Waar gaan we?

Het mag een beetje kosten, wij moeten niet kijken op ons geld we hebben er genoeg.

Suzie

Wij doen goede zaken en op geld moeten we niet zien, dat is juist.

Allé... wat zal het zijn?

Ben

Voor mij is het om het even.

Maar als we op restaurant gaan, dan wil ik ook wel een glaasje wijn.

Suzie

Je mag alles eten en drinken wat je wilt, maar niet zat worden.

Gustaaf

Het is juist jij die dat moet zeggen.

Suzie

Heila...heila..

Jij giet ze er ook niet naast.

Gustaaf

Kom we zijn weg en we zien wel waar we uitkomen.

Einde eerste deel

Tweede deel

(De volgende dag in de namiddag – Suzie komt uit haar kamer en kijkt nerveus op haar uurwerk)

Suzie

Allé, waar blijven ze toch.
De dokter heeft gezegd dat ze mochten komen.
Er zal toch niets tussen gekomen zijn.
En waar blijft Gustaaf?

(Ben komt binnen)

Ben

Dag ma.
Al terug van kantoor?

Suzie

Ik ben niet op kantoor geweest.

Ben

Waarom niet?

Suzie

Je weet toch dat oma komt.

Ben

Ah ja, het is nog waar ook.
Onze twee kemphanen komen vandaag.
Dat zal wat worden.

Suzie

Hou jij je maar op je gemak.

Ben

Ik zeg al niets meer.

(Ben zet zich in de zetel en neemt een boek – Suzie loopt heen en weer en kijkt constant naar haar uurwerk)

Suzie

Waar blijven ze toch?

Ben

Ma, loopt toch niet zo nerveus.
Ze zullen wel komen hoor.

Suzie

Het is alleen Oma die komt.

Ben

En Opa dan?
Wanneer komt hij?

Suzie

Ik weet niet wanneer hij komt.
Dat moet je vragen aan je vader.

Ben

Komt Oma dan met een speciaal vervoermiddel misschien?

Suzie

Neen, Oma komt met een ziekenwagen.

Ben

EEN ZIEKENWAGEN?

Suzie

Is dat nu zo eigenaardig?

Ben

Neen, maar ik denk dat het een beetje raar is.
Met een ziekenwagen?
Moest dat nu met een taxi zijn...of met het openbaar vervoer.
Zij is toch niet ziek?

Suzie

Neen, zij is niet ziek.
Moest ze ziek zijn dan zou ze niet mogen komen.
En daarbij, zie jij Oma met het openbaar vervoer komen.

Ben

Ja, natuurlijk.
Gepensioneerden rijden toch gratis met het openbaar vervoer.

Suzie

Neen, ik heb gezorgd dat ze met een ziekenwagen komt.

(Gustaaf komt binnen met Opa)

Opa Jef

Een goede dag allemaal.

Ben

Dag Opa.

Suzie

Dag Opa

Ben

Ik ben blij dat je hier komt wonen.

Opa Jef

Ewel jongen... ik ook.

Waar mag ik mij neerzetten.

Suzie

Opa, zet je maar in de zetel.

Gustaaf en Ben zullen je koffers wel naar je slaapkamer brengen.

Opa Jef

Dat kan ik ook nog.

Tenslotte er zijn er niet veel.

Suzie

Hoeveel koffers heb je bij

Opa Jef

Euh... eentje maar

(Gustaaf draagt de ene koffer van Opa naar de slaapkamer en komt direct terug)

Suzie

EENTJE MAAR?

Dat is wel heel weinig.

Heb jij niet veel kleren misschien?

Opa Jef

Neen, waarom zou ik.

Als je in het bejaardenhuis veel kleren heb, dan stelen ze.

Suzie

Stelen?

Dat heb ik van Oma Julia nog niet gehoord.

Opa Jef

Dat kan ook niet.

Soms draag ze al haar kleren tegelijkertijd.

En haar gouden juwelen draagt ze ook allemaal.

Suzie

Dat kan ik best geloven.

Opa Jef

Maar je moet nu niet denken dat het echt gouden juwelen zijn.

Suzie

Hoe, dat zijn geen echte.

Opa Jef

Natuurlijk niet.
Het zijn nep juwelen.

Suzie

Dat geloof ik niet

Opa Jef

U gelooft wat je wilt.
Maar ik zeg dat het nep juwelen zijn.

Gustaaf

Ja, het is nu genoeg over die juwelen.

Opa Jef

Ik zie dat ik hier de eerste ben.
Wanneer komt Julia?
Of komt ze niet?

Suzie

Zij moest hier al geweest zijn.

Opa Jef

Voor mij moet ze niet komen.
Ik kan haar niet uitstaan.

(Men hoort een sirene)

Suzie

Ik geloof dat ze daar is.

Opa Jef

Oei, en met veel lawaai, zoals gewoonlijk.
Kom Ben toon eens mijn slaapkamer, dan moet ik dat mens niet direct in de ogen kijken.

(Ben en Opa gaan naar de slaapkamer)

Gustaaf

Dat gaat hier wat worden.

Suzie

Maar neen, alles zal hier wel rustig verlopen.
Neem dat maar van mij aan.

(Oma Julia komt met grote sier binnen)

Oma Julia

Goede dag allemaal.
Kom Gustaaf, draag mijn koffers maar binnen.

Gustaaf

Hoeveel heb je er wel bij?

Oma Julia

Twee, maar het zijn zware, met al die juwelen.

(Gustaaf sleept de koffers naar binnen)

Gustaaf

Wat zit daar allemaal in?

Oma Julia

Niets voor nieuwsgierigaards.

Kom draagt ze maar naar mijn slaapkamer.

En niet opendoen zulle.

Gustaaf

Neen Oma.

Oma Julia

Ik geloof het nog een beetje.

Men mannen weet men nooit en in het bijzonder met jou vader.

Gustaaf

Wat is er met mijn vader

Oma Julia

Oh, eigenlijk niets

Dat is een mens zonder betekenis.

(Gustaaf sleept nu de koffer naar de slaapkamer en komt direct terug)

À propos, is hij hier al?

Suzie

Ja moeder, hij is hier al.

Oma Julia

Waar is hij?

Suzie

Op zijn kamer.

Oma Julia

Dat hij daar maar lang blijft.

Suzie

Je gaat toch geen ruzie maken van de eerste dag?

Oma Julia

Neen...ik niet, maar hij.

Suzie

Hij zal ook geen ruzie maken.

Oma Julia

Ik hoop het.

Allé, waar mag ik zitten?

Suzie

Daar in de zetel.

(Oma Julia zet haar in de zetel op de plaats waar Opa Jef zat – dan komt Opa Jef en Ben terug binnen – ze lachen allebei)

Ben

Dat was een goeie zulle.

Opa Jef

Maar ik kan nog veel meer anekdoten vertellen, maar ik ga daar een beetje mee wachten.

Ben

Allé Opa, vertel nog een.

(opa wil zich in de zetel zetten en...)

Opa Jef

Dag Julia

Oma Julia

Dag Jef

Opa Jef

Jij zit wel op mijn plaats zulle.

Komaan schuif, een beetje op.

Oma Julia

Niets van, ik zat hier eerst.

Opa Jef

Neen, ik zat hier eerst.

Oma Julia

Toen ik binnen kwam zat jij er niet.

Opa Jef

Ik was hier eerst binnen en ben dan naar mijn kamer gegaan.

Oma Julia

Je moet maar niet weglopen.
Ik zat hier eerst

Opa Jef

Neen, verdomme... ik zat hier eerst

Gustaaf

STOP....STOP;
Het moet gedaan zijn met kibbelen, jullie zijn precies kleine kinderen.

Ben

Dat is ook zo.
Met ouder te worden wordt je weer kind.
hahahahaha.

Suzie

Het is genoeg Ben.
Straks spreken ze ook tegen u niet meer.

Opa Jef

Heila jij, je moet niet zo uitvliegen tegen die jongen.

Suzie

O sorry, maar dat is wel mijn zoon, en ik zeg daartegen wat ik wil.

Gustaaf

Dat gaat hier nog leuk worden.

Opa Jef

Je mag gerust zijn, dat het hier nog leuk zal worden.
Moest het nu oorlog zijn dan zou dat niet gebeuren.

Ben

Ah neen Opa?

Opa Jef

Neen, mijn jongen.
Men zou ze direct doodschieten.

Oma Julia

Oei..oei..
Ga maar direct op je plaats zitten, dan moet er hier niemand doodgeschoten worden.

Opa Jef

Maar het is nu geen oorlog.

Oma Julia

Er zou er nog kunnen komen.

Suzie

Zou het niet beter zijn dat wij ons klaarmaken om te vertrekken, dan kunnen zij eventjes bijpraten.

Gustaaf

Dat is geen slecht idee.

Kom we gaan naar onze kamer om ons klaar te maken.

(Gustaaf en Suzie vertrekken naar hun kamer..)

Suzie

Ben, moet jij ook nergens naar toe?

Ben

Euh... neen

Oh ja het is waar.

Ik moet ook ergens naar toe.

(Ben gaat ook naar zijn kamer – Oma en Opa zitten nu alleen in de zetel, ze kijken voor zich uit en af en toe kijken ze naar elkaar- maar even snel kijken ze weer voor zich uit, dit duurt wel eventjes)

Hier begint een dialoog tussen Opa en Oma.

Opa Jef

Euh... euh... *(hij kucht en Oma kijkt even naar hem)*

Oma Julia

Euh...euh... *(Oma kucht ook even en Opa kijkt naar even haar)*

Opa Jef

(Blaast alsof hij zich verveelt)

Oma Julia.

Ik ga even mijn...

Opa Jef

... juwelen halen.

Oma

Is dat erg misschien?

Opa

Neen.

Oma Julia

Ik kan ook blijven zitten.

Opa Jef

Dat zal nog het beste zijn.

Oma Julia

Ja...

Opa Jef

Euh... Euh.. (*kucht*)

Oma Julia

Zware hoest?

Opa Jef

Neen, allen kuchen.

(Ze zitten weer voor zich uit te staren)

Oma Julia

Ik dacht... een zware hoest.

Opa Jef

Ik zei het toch al... alleen een beetje kuchen.

Oma Julia

Als het dat maar is.

Opa Jef

Wat zou het anders zijn.

Oma Julia

Weet niet.

(Suzie komt met een vaart uit haar kamer)

Oma Julia

Ah, je bent daar.

Ik zou iets willen vragen.

Suzie

Geen tijd...

Straks als ik terug ben.....

Moet naar kantoor.....

(Suzie loopt direct naar buiten en komt even snel terug binnen)

Oma Julia

Al terug?

Suzie

Neen, mijn aktetas vergeten.

(zij neemt vlug haar aktetas en loopt terug naar buiten – Oma Julia en Opa Jef staren weer voor zich uit.)

Oma Julia

Ze heeft veel werk als directiesecretaris.

Opa Jef

Secretaresse bedoel je.

Oma Julia

Ja, dat bedoel ik

(Ze staren nog altijd voor zich uit - dan komt Gustaaf naar binnen uit zijn kamer)

Opa Jef

Ah, Gustaaf ik zou iets willen vragen

Gustaaf

Geen tijd, moet naar kantoor

(Gustaaf loopt rap naar buiten en komt even snel terug binnen)

Opa Jef

Ook al terug?

Gustaaf

Neen, mijn aktetas vergeten

(Hij neemt vlug zijn aktetas en loopt naar buiten – Oma en Opa staren nog altijd voor zich uit)

Oma Julia

Ik geloof dat hij ook haast heeft.

Opa Jef

Ik weet dat zeker.

Advocaten hebben altijd haast.

Oma Julia

Secretaressen hebben nog meer haast.

Opa Jef

Neen, advocaten hebben de meeste haast.

Oma Julia

Dat geloof ik niet

Opa Jef

Ik wel

Oma Julia

Dan is het goed.

Oma Julia

Zie ons hier nu zitten.

Precies....

Precies...

Opa Jef

Wat? Precies

Oma Julia

Ewel, precies twee ...

Opa Jef

Oude mensen

Oma Julia

Het was dat, dat ik wilde zeggen.

Precies twee oude mensen.

(Ben komt met een haast uit zijn kamer).

Opa Jef

Wel jongen zo een haast?

Ben

Ja Opa

Opa Jef

Ook naar het kantoor?

Ben

Waarom vraagt u dat.

Opa Jef

Vergeet je aktetas dan maar niet.

Ben

Neen, ik moet Marie op halen.

Oma Julia

Onze Marie?

Wie is..... *(Ben is al buiten)*

(Ben komt even snel weer binnen en neemt zijn jas)

Opa Jef

Ah, je jas vergeten.

Ik dacht dat het toch je aktetas was *(Ben is al weer buiten)*

Oma Julia

Ik geloof dat ze allemaal grote haast hebben.

Opa Jef

Dat geloof ik ook.
Maar wie zou die Marie zijn?

Oma Julia

Geen flauw idee.
Ik denk dat het hun buurmeisje is.

Opa Jef

Misschien is onze Ben verliefd en dat Marie zijn verloofde is.

Oma Julia

Zou ook kunnen zijn.

Opa Jef

In onze tijd....

Oma Julia

Niet beginnen over de oorlog hé.

Opa Jef

Neen, maar ik wilde zeggen dat er in onze tijd niet veel in huis kwam om te vrijen.

Oma Julia

Bedoel je dat onze Ben een meisje heeft?

Opa Jef

Ja en neen.
Hij was toch gehaast om die Marie te halen.
Allé, dat zei hij toch.

Oma Julia

En naar het vliegveld.

Opa Jef

Waar haal jij dat... het vliegveld?

Oma Julia

Ik hoorde dat precies.

Opa Jef

Dat zou mogelijk zijn, maar ik heb het niet gehoord.
Zou zij daar werken misschien.

Opa Jef

Hoe kan ik dat nu weten.
Ze kon ook op reis geweest zijn.

Oma Julia

Een meisje alleen?

Dat geloof ik niet.

Opa Jef

Het is niet omdat wij in onze tijd niet mochten reizen dat ze het nu niet doen.

Oma Julia

Niet mochten reizen?

Er was zelfs geen haar op ons hoofd die er aan dacht om te reizen.

Opa Jef

We hadden zelfs het geld er niet voor.

Oma Julia

Zie ons nu hier zitten, precies twee....

Opa Jef

Dat heb je al gezegd.

Ik geloof dat je veel vergeet.

Oma Julia

Je moet nu niet onbeleefd worden hé.

Wij zitten hier al enkele minuten zonder ruzie te maken.

Opa Jef

Inderdaad, dat is waar ook.

Dat komt omdat je niet over je juwelen begint.

Oma Julia

En jij niet over die oorlog.

Opa Jef

Ik ga daar in de toekomst over zwijgen.

Oma Julia

En ik ook over mijn juwelen.

Opa Jef

Mag ik iets vragen?

Oma Julia

Ja, wat?

Opa Jef

Zijn dat echte juwelen.

En niet liegen hé.

Oma Julia

Euh.... Euh...

Eigenlijk niet, het zijn nepjuwelen.

Opa Jef

Dacht ik al.

Waarom zeg je dan dat het echte zijn?

Oma Julia

Eigenlijk zei ik dat om die oude wijven in het bejaardenhuis jaloers te maken.

(Oma Julia gaat een beetje dichterbij Opa Jef zitten)

Opa Jef

Dan ben je daar zeker in geslaagd.

Maar dat is niet om jaloers op te zijn.

Is dat nu zo prettig om daar over te liegen?

Oma Julia

Eigenlijk niet.

Maar allé, wij zijn van die oude wijven af.

Mag ik ook iets vragen?

Opa Jef

Ja, vraag maar.

Oma Julia

Ben jij werkelijk in de oorlog geweest?

Opa Jef

Euh...euh...

Oma Julia

Niet liegen hé.

Opa Jef

Eigenlijk niet.

Ik was toen nog te jong.

Oma Julia

Waarom zeg je dat dan?

Opa Jef

Eigenlijk zei ik dat om die oude mannen in het bejaardenhuis jaloers te maken.

Oma Julia

Dat is niets om jaloers op te zijn.

Den oorlog.

Is dat nu zo prettig om daar over te liegen?

Opa Jef

Eigenlijk niet.

Maar allé, wij zijn van die oude mannen af.

(Opa Jef gaat nu een beetje dicht bij Oma Julia zitten)

Oma Julia

Ze zullen nog een beetje staan kijken als ze thuiskomen.

Opa Jef

Wie?

Oma Julia

Wel, onze kinderen.

Opa Jef

Dat is nu de eerste maal dat je zegt ONZE KINDEREN.

(Ze komen altijd maar dicht en dicht bij elkaar)

Oma Julia

Het is toch waar.

Gustaaf is jou zoon en Suzie is mijn dochter en samen hebben we een kleinzoon.

Dat zijn toch nu allemaal onze kinderen.

(Ze zitten nu alle twee dicht bij elkaar en Opa neemt nu de hand van Oma – Ben komt stilletjes binnen – zonder gezien te worden – hij luistert naar het gesprek van Opa en Oma)

Opa Jef

Dat ontroert mij.

Zou geloven dat ik een beetje verliefd op jou aan het worden zijn.

Oma Julia

Ik eigenlijk ook op jou.

Waarom hebben we dat niet gevoeld in dat bejaardenhuis?

Opa Jef

Dat weet ik ook niet.

Oma Julia

Allé, wat gaan we nu doen.

We zitten hier toch maar alleen.

Opa Jef

Ik weet het niet, het is ook al zo lang geleden.

Oma Julia

Wat is er ook al zo lang geleden?

Opa Jef

Dat ik nog verliefd geworden ben en op mijn oude dag toch nog wel.

Oma Julia

Van mij is het ook al lang geleden.

Ik zou niet weten wat wij nu moeten doen.

Ben

Moet ik een slaapkamer voor jullie klaarmaken?

Oma Julia - Opa Jef

Maar Ben?

Opa Jef

Sta jij daar al lang te luisteren

Ben

Lang genoeg om die bloem te zien openbloeien.

Oma Julia

Niets zeggen tegen je ouders hé.

Ben

Ze zullen het toch te weten komen.

Opa Jef

Je moet beloven dat je niets zegt.

Ben

Ik beloof het.

Oma Julia

Dan is het goed.

Opa Jef

Wat was dat daar van Marie?

Wie is Marie

Ben

Marie, dat is onze meid.

Maar verder mag ik niets zeggen.

Dat zullen jullie nog wel zien.

Oma Julia

Ja, dat is de moderne tijd.

Opa Jef

Ja, Julia we moeten ons daar niet te veel zorgen over maken.

Wij zullen geen kindjes meer krijgen

Oma Julia

Maar best ook.

Zie je ons hier nog zitten met zo een klein boeieke.

Ben

Dat zie ik ook niet zitten.

Opa Jef

Is die herberg nog open?

Ben

Welke herberg?

Opa Jef

Deze op de hoek... hoe heet hij ook weer?

Ben

Café “het spinnewiel”, is het die dat je bedoeld?

Opa Jef

Ja, deze.

Is die nog open?

Ben

Ik denk het wel.

Waarom?

Opa Jef

We zouden kunnen een glaasje gaan drinken.

Oma Julia

Mag ik ook mee?

Opa Jef

Natuurlijk wij gedrieën.

Ben

Ik kan niet mee, want ma kan elk ogenblik thuiskomen.

Opa Jef

Allé dan, wij gaan dan alleen.

Kom Julia, doe je vest maar aan, we zijn weg.

Oma Julia

Dat zal ons deugd doen, eens op een andere een glaasje drinken.

Hier hebben we nog niet veel moeten drinken.

Ben

Maar Oma, de ijskast staat vol met drank.

Oma Julia

Dan moet je eerst weten waar de ijskast staat.

Jullie hebben ons nog niets gezegd waar het eten en de drank staat.

Kom Jef we zijn weg.

Opa Jef

Allé tot straks.

Je weet het hé, niets zeggen tegen je ouders dat wij alles bijgelegd hebben.

Ben

Neen Opa, ik kan zwijgen als een graf.

Oma Julia

Dat zeggen alle mannen.

(Oma en Opa verlaten het toneel)

Ben

Wat gaan we nog allemaal meemaken.

Ik denk dat wij hier nog niet aan de nieuwe aardappelen zijn.

(Ben gaat in de zetel zitten en neemt een boek – dan komt Suzie binnen)

Suzie

Waar zijn Oma en Opa?

Ben

Euh.... Dat weet ik niet.

Toen ik thuiskwam waren ze al weg.

Suzie

Weg?

Ben

Denk ik toch.

Suzie

Ze liggen misschien op hun bed?

Heb je al in hun slaapkamers gekeken?

Ben

Neen, waarom zou ik.

Zie dat ze daar bezig zijn met te oefenen.

Suzie

Ben toch.

Zulke dingen zegt je niet over die twee oude mensen.

Je zou zelfs moeten beschaamd zijn omdat je daar aan denkt.

Ben

Ja, ma.

De wonderen zijn nog de wereld niet uit.

Suzie

Wat bedoel je daarmee?

Ben

Ooo niets, ik dacht luidop.

Suzie

Allé, ik ga eens in hun kamers kijken.

(Suzie loopt naar de kamers en komt direct terug)

Ben

En?

Waren ze daar?

Suzie

Neen.

Waar zouden ze zijn?

Ze zijn toch niet terug naar het bejaardenhuis?

Ben

Staan hun valiezen daar nog?

Suzie

Ja.

Ben

Wel, dan zijn ze nog niet terug.

Suzie

Ik ben toch een beetje ongerust.

(Gustaaf komt binnen)

Gustaaf

Allo iedereen.

Waar is Oma en Opa?

Suzie

Dat weet ik niet.

Gustaaf

Hoe je weet het niet?

Suzie

Neen, toen ik hier binnenkwam waren ze al weg.

Gustaaf

En Ben, weet jij van iets.

Ben

Neen, dat heb ik toch tegen ma al gezegd.

Gustaaf

Dat is straf.

Wij zijn een paar uur weg en onze twee oudjes zijn de pijpen uit.

Hoe is dat mogelijk.

Ben

Ja pa, maak je daar niet ongerust over.

Ze zullen in geen twee grachten tegelijkertijd lopen.

Het zijn volwassen mensen en ze weten heus wel wat ze doen.

Gustaaf

Denk je.

Suzie

Ik weet het niet meer.

Moeten we nu de politie bellen of wat?

Ben

Neen, dat moet je in elk geval niet doen.

Suzie

En waarom niet als ik vragen mag.

Ben

Stel dat ze juist een wandelingetje aan het maken zijn en de politie pakt ze op.

Wat een afgrond zou dat voor die arme mensen zijn.

Gustaaf

Arm zijn ze in geen geval.

Maar ik vind dat Ben gelijk heeft.

Ze zullen wel terug komen.

Suzie

Oké, we wachten nog even en dan gaan we ze zoeken.

Gustaaf

Ze komen heus wel terug, niet panikeren.

Suzie

Ben?

Heb jij Marie naar huis gebracht?

Ben

Zoals belooft.

Suzie

En?

Ben

Wat.... en?

Suzie

Waar moest zij zo snel naar toe?

Ben

Dat mag ik niet zeggen.

Ik heb beloofd om niets te zeggen, straks komt ze het zelf vertellen.

(Er wordt aan de deur gebeld)

Suzie

Blijf jullie maar, ik ga open doen.

Het zal waarschijnlijk Oma en Opa zijn.

Ben

Neen, ik ga opendoen.

Gustaaf

Neen, jullie blijven hier, ik ga opendoen, tenslotte ben ik hier de baas in huis.

Ben

Neen pa, ik ga opendoen.

(Ben haast zich naar de deur en doet die open – Marie komt binnen met een kinderwagen)

Gustaaf – Suzie

MARIE....

(ze staan verstomt te kijken)

Marie

Dag mevrouw, dag meneer.

Suzie

Marie.... Wat is dat?

Gustaaf

Dat zie je toch – een kinderwagen.

Suzie

Voor wat dient dat?

Ben

Voor een baby natuurlijk, of ben je dat al vergeten.

Suzie – Gustaaf

EEN BABY,

Marie

Ja, een baby.

Ik moet jullie iets vertellen.

Gustaaf

Ja, Marie.
Maar jij bent ons geen verantwoording schuldig.

Suzie

Natuurlijk niet.

(Suzie en Gustaaf kijken nu in de kinderwagen)

Maar Marie toch, wat is dat een mooi kindje.

Gustaaf

Het is het evenbeeld van zijn mama.

Marie

Het is een zij en het is niet van mij.
Allé ik bedoel, ik heb het niet gebaard.

Ben

Neen, en ik ook niet.

Marie

Jullie weten dat niet, maar ik heb dat kindje geadopteerd.

Suzie

Geadopteerd?

Gustaaf

Van wie?

Marie

Dat weten we niet.
En zij zal het waarschijnlijk ook nooit weten, want zij is, of liever, zij was een weesje.

Suzie

Allé, kom hier.

(Suzie neemt Marie heel dicht en geef haar een kus)

Gustaaf

Wel je mag dat kindje elke dag meebrengen naar hier als je komt werken.

Suzie

Van mij ook.
Hoe meer zielen hoe meer vreugde.

Marie

Dank u wel, maar mij moeder zal er voor zorgen als ik moet werken, maar de dagen dat ze niet kan, dan zal ik ze meebrengen.

Gustaaf

Maar hoe kom je erbij om een kindje te adopteren.

Marie

Jullie weten dat nog niet, maar ik kan geen kinderen krijgen en ik kreeg de kans om dit te doen.

Gustaaf

Vandaar die brief?

Marie

Ja, dat was een brief van het adoptiecentrum.
Ik zou aan Ben iets willen vragen.
Ben zou jij peter willen zijn van mijn dochtertje?

Ben

Met heel veel plezier, maar dan moet ik weten hoe dat kindje heet.

Marie

Oei, heb ik dat nog niet gezegd?

Ben

Neen, dat heb je nog niet gezegd.

Marie

Zij heet Anne.

Ben

Dat is nu eens een heel mooie naam.

Suzie

Allé, ons huis zal nog overbevolkt geraken.

Marie

Hoe bedoel je?
Ik heb er maar eentje hoor.

Gustaaf

En wij hebben er nog twee bij.

Marie

Hebben jullie ook kindjes geadopteerd?

Ben

Ja, twee oudere kinderen.

Marie

Hoe oud zijn ze

Ben

Zeer oud.

Suzie

U moet niet te veel luisteren.

Gustaaf bedoeld dat zijn vader en mijn moeder hier ook komen wonen.

Marie

Och, dat is leuk.

Hoe meer zielen hoe meer vreugde.

Ben

Dat heeft onze ma ook al gezegd.

Marie

En waar zijn ze?

Ben

Dat weten we niet.

Maar ze zullen wel naar huis komen als ze dronken zijn.

Gustaaf

Wat zeg je nu?

Als ze dronken zijn.

Ben

Oei, ik heb me versproken.

Suzie

Allé Ben, waar zijn oma en opa?

Ben

Naar het Café.

Gustaaf

Als daar maar geen brokken van komen.

Marie

Waarom brokken.

Gustaaf

Omdat ze elkaar niet kunnen uitstaan.

(Er wordt aan de deur gebeld)

Gustaaf

Ik ga wel open doen.

(Louis de Cafébaas komt binnen met Oma en Opa die licht beschonken zijn binnen)

Louis

Dag allemaal.

Ik heb hier twee mensen bij die zeggen dat ze hier wonen.

Is dat waar?

Gustaaf

Inderdaad, laat ze maar binnen komen.

Opa Jef

Je had eens moeten zeggen dat het niet waar was.

Dan zou je iets meemaken.

Oma Julia

Wat hebben we plezier gehad.

Gustaaf

Is dat waar Louis?

Louis

Ik heb van mijn hele leven nog nooit twee zo gezellige mensen in mijn zaak gehad.

Gustaaf

Twee gezellige mensen?

Hoe is dat mogelijk.

Ze kunnen elkaar niet uitstaan.

Louis

Dat dacht je maar.

Je moet het hen eens vragen.

Gustaaf

Hebben ze geen discussies had over de grote oorlog of over juwelen?

Louis

Helemaal niet.

Ze hebben gezellig een glaasje gedronken en wat gepraat over alles en nog wat.

Gustaaf

Is dat echt waar pa, wat Louis vertelt?

Oma Julia

Denk je misschien dat die man liegt.

Ik ken hem al veel langer dan vandaag.

Opa Jef

Ja, het was haar eerste lief.

Oma Julia

Dat is geen waar.

De ouders van Louis hebben wij goed gekend.

Ze waren zelfs kind aan huis.

Suzie

Maar vertel eens, over wat hebben jullie allemaal gepraat.

Oma Julia

Dat gaat u eigenlijk niet aan.

Wat tussen Jef en ik ontstaan is zal je op tijd en stond wel vernemen.

Gustaaf

Wat, is er iets ontstaan tussen jullie beiden?

Opa Jef

Nu zeggen we niets meer.

Ben

Allé Opa, vertel eens.

Opa Jef

Vertel jullie eens wat dat meisje met haar kinderwagen hier komt doen.

Marie

Ik ben hier de meid, en dit hier is mijn dochttertje.

Oma Julia

Jaaaaa?

Een meid met een kindje?

En wie is de vader?

Marie

Dat weet ik niet.

Opa Jef

WAT, je weet niet wie de vader is.

Oma Julia

Ja, Jef, dat is de moderne tijd.

Suzie

Maar neen ma, je verstaat het niet.

Onze Marie is een BOM.

Oma Julia

Niet beginnen over de oorlog hé.

Opa Jef

Neen, niet beginnen hé, want ik heb dat afgezworen dat ik nooit meer over de oorlog ga praten.

Suzie

Maar Marie is geen BOM zoals uit de oorlog.

Oma Julia

Wat is dat dan?

Suzie

BOM wil zeggen “een bewust ongehuwde moeder”.

Opa Jef – Oma Julia

Aaaa, dat wil dat zeggen.

Ben

En ik ben de peter van de kleine Anne.

Oma Julia

Dat is een schone naam.

Opa Jef

Wij hebben ook een verrassing voor jullie

Gustaaf

Oma is toch ook niet van plan om een BOM te worden.

Opa Jef

Neen, maar nog veel erger.

Suzie

Nu zijn we nieuwsgierig.

Allé vertel op.

Louis

Ja, ik ga maar terug naar mijn zaak.

Gustaaf

Neen, blijf nog even, zo kan je ook horen wat Opa te zeggen heeft.

Louis

Neen, ik heb het al gehoord.

Oma Julia

Wij hebben nochtans niets gezegd.

Louis

Neen, maar ik kan het voorspellen.

De manier waarop jullie aan het praten waren, spreekt boekdelen.

Allé tot ziens allemaal.

Gustaaf – Suzie – Ben – Marie

Tot ziens Louis

(Louis vertrekt en opa zegt nog...)

Opa Jef

En niet vergeten wat ik gevraagd heb hé.

Louis

Neen, ik zal het niet vergeten.
Allé, tot ziens allemaal.

Oma Julia

Wat heb jij gevraagd?

Opa Jef

Dat zal je nog wel zien.

Oma Julia

Maar ik zou het graag nu weten.

Opa Jef

Je moet nog een beetje geduld hebben.

Gustaaf

Allé pa, wat moest je ons vertellen?

Opa Jef

Mag ik het zeggen Julia?

Oma Julia

Ja, zeg maar, want je kunt het toch niet zwijgen.

Opa Jef

Wel, wij hebben ook een blijde gebeurtenis te melden

(Gustaaf valt flauw – iedereen komt rond hem staan)

Suzie

Gustaaf.... Gustaaf...
Zeg toch iets.

Ben

Marie, haal een glas water.

(Marie loopt naar de keuken en haalt een glas water)

Suzie

Maar Gustaaf toch, zeg toch iets.

Ben

Heef dat glas maar hier.

(Ben giet het glas in het gezicht van Gustaaf – hij kucht)

Gustaaf

Wat is er?

Wat is er gebeurd?

Suzie

Ik zou het aan u moeten vragen.

Opa Jef

Ik zei juist dat wij een blijde gebeurtenis te melden hebben en jij viel flauw.

Gustaaf

Een blijde gebeurtenis?

Jullie?

Oma Julia

Ja, wij.

Gustaaf

Oei, jullie ook al?

(Gustaaf staat recht)

En wat mag dat wel zijn?

Opa Jef

Wij gaan trouwen

Gustaaf – Suzie – Ben

WAT, TROUWEN?

Gustaaf

Op jullie leeftijd?

Opa Jef

Moeten we soms de toelating vragen misschien?

Gustaaf

Euh,... neen... maar....

Oma Julia

Ewel, wij gaan huwen.

Ben

Maar geen kindjes meer kopen hé.

Opa Jef

Jij bent ook de plezantste thuis zeker?

Ben

Als ik alleen thuis ben.

Gustaaf

En voor wanneer is dat?

Opa Jef

Dat weten we nog niet.

Oma Julia

Wij hebben nog geen datum vooropgesteld.

Ben

Ik zou het maar rap doen, want zie dat het nog op een sisser uitdraait.

Opa

Neen, wij zijn vast besloten om te trouwen, nietwaar Julia

Oma Julia

Als jij het zegt.

Opa Jef

En we hebben besloten om hier te blijven wonen.

Oma Julia

Als dat mag natuurlijk.

Dat zou gemakkelijk zijn.

Jullie moeten elk dag maar één bed meer opmaken.

Marie

Moet ik al dat werk dan alleen doen?

Oma Julia

Maar neen, Marie.

Ik zal helpen.

Gustaaf

Misschien kan Oma al het werk doen, dan moeten wij geen meid meer hebben.

Suzie

Ben je niet beschaamd na al die jaren dat Marie hier werkt.

Niets van.

Marie zal een goede hulp zijn voor Oma en ze kan ook meer tijd doorbrengen met haar kindje.

Nietwaar Marie?

Marie

Als ik maar niets verlies op mijn loon.

Suzie

Natuurlijk niet.

Je zult het goed kunnen gebruiken voor de opvoeding van je kindje.

Gustaaf

Allé, als het zo zit dan zullen we er iets op drinken.

(Er wordt aan de deur gebeld)

Hoe dit afloopt.... Dat ziet u wanneer u het stuk bestelt